

Foi'a acést'a ese totu a opt'a di — dar prenumeratiunile se primescu in tóte dítele.

Pretulu pentru Austria pe anu 6 fl. v. a. pe $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. pe trei lune 1 fl. 50. cr.; pentru alte tíeri: pe anu 7 fl. 20 cr. pe $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. 60 cr. pe trei lune 1 fl. 80 cr.

Tote siodienele si bani de prenumeratiune sunt de a tramite la Redactiune: Strat'a lui Leopoldu Nr. 33.

Gur'a Satului in tíer'a tocanariloru.

III.

Mai impedecaramu rôt'a de vr'o trei ori, apoi ér ne suiramu si ér ne scoboriramu, ér ne urcaramu si ér ne lasaramu in josu, apoi inc'odata ér ascineoramu si ér descinseramu — si in urma vediuramu intre arbori unu hornu alu Siomeutei.

Me aredicai in picidóre sê vedu si gimnasiulu, care s'a inceputu a se edificá inca in anulu 1861. Inse indesiertu mi-inholbai ochii, totu nu potui vedé gimnasiulu doritu.

— Ce cauti? — me întrebà sotiulu meu.

— Cautu gimnasiulu romanescu, despre care s'a facutu atât'a vórba in diurnalele din 1861.

— Apoi, frate, — observà amiculu meu, — gimnasiulu acel'a nici nu se póte vedé in altu locu, decâtu in diurnalele din 1861.

* * *

Intr'aceste sórele apunea si noi ne apropiamu de orasiu.

Dar intr'unu locu furamu siliti a ne opri.

Sórtea a voitu, ca in tíer'a tocanariloru nu numai presedintele, ci si Gur'a Satului sê fia primitu cu banderiu, — si asié pe candu pe cealta parte a orasiului presedintele intrá cu banderiuulu seu: de dincóce intram eu cu banderiuulu meu.

In fruntea banderiuulu meu mergea o capra mare, cu unu clopotielu in grumadiu, — apoi alte 30—40 de capre laptóse; dupa aceste urmá unu transportu de vaci, — si in urma mai mergea cu tóta comoditatea o turma de bibolítie.

Vacile si bibolítiele taceau, — inse caprele mitotu vorbiau. Noroculu meu, cá a venitu unu omu, carele mi-a facutu drumu, manandu la o parte tóta — ciurd'a.

* * *

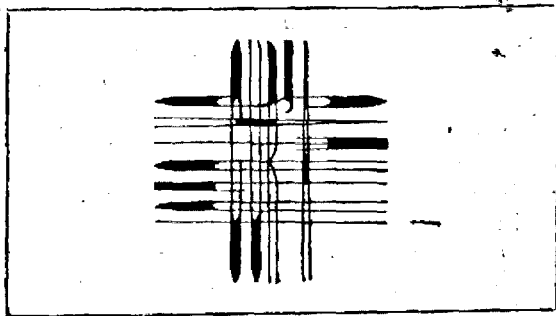
Peste câte-va minute apoi ajunseramu la cas'a prima; inse laptosula meu banderiu ne-a umplutu pe toti de pravu, încátu abié ne poturamu cunóce unii pe altii.

La cas'a prima sarira inaintea nóstra doi ómeni, strigandu:

— Ho! Stati! Cine sunteti?

Eu gandindu, cá ni se cere pasiusulu, numai decâtu lu-scosei din pusunariu, si lu-dadui loru.

Pasiusulu meu avea acestu esterioru:

* * *

Unulu dintre ei luà in mana pasiusulu meu, apoi se uità la elu, in urma facù din umeri — si ludece sotiulu i seu.

Sotiulu seu se uità si elu la pasiusiu, apoi lu-întórse in susu si in josu, apoi éra lu-întórse si lu-rentórse, si in urma facù si elu din umeri.

Dupa aceste lu-privira amendoi de odata, lu-privir' bultu, inse in urma rezultatulu fu totu celu de mái nainte, cá adeca amendoi scuturara din umeri.

In fine unulu se rentórse cátra noi si díse:

— Ne rogâmu de iertare, inse noi nu scimu ceti chinezesce.

— Nici nu trebuie sê sciti, cã-ci pe hartia aceea sunt scrise cuvinte romanesci, — én uitati-ve numai bine, câtu de apriatu e scrisu acolo: Gur'a Satului.

— Gur'a Satului?

— Da! Intôrceți-o de-a lungulu, vedeti acolo cu litere lungi: „Gur'a.“ Intôrceți-o de-a latulu, acolo e scrisu: „Satului.“

Cum li spusei, ce e scrisu acolo, — indata gâcira si ei.

* * *

— E bine, acuma sciti cine sum; ce voiti cu mine?

— Sê-ti spunemu, unde ti-e cortelulu?

Apoi unulu se uitã in lista si cetindu de acolo, dîse:

— Dlu Vulcanu e incortelatu in piatia, la . . ., in etagiulu primu, de unde va avé unu prospectu frumosu.

— Si Gur'a Satului? — intrebã sotiulu meu.

— Gur'a Satului va fi la mine, — respunse o vóce de dincolo.

Ne intórseramu intr'acolo, si vedui inaintea mea pe dlu deputatu dietalu Buteanu.

Lasai pe fratele Vulcanu sê mérga in piatia, sê-si ocupe totu etagiulu primu, sê se delecteze in prospectulu de acolo, sê fantaseze, si sê scrie poesii despre romanticele — gropi, ce compuneau „prospectulu frumosu“, éra cu me dusei la dlu Buteanu, dicandu-mi: Destulu a tractatu „Gur'a Satului“ pe deputati, — sê tracteze odata si unu deputatu pe Gur'a Satului.

* * *

Dupa ce me curatfi de nimbulu, ce binevoira a-mi procurã labole originalului meu banderiu, — adeca dupa ce me spelai de pravu — esii la preambulare.

Pe strada gasii preamblandu-se o multíme de barbati onorabili, cunoscuti si prieteni ai mei. Intrebarea cea d'antãia, ce mi se puse din tóte partile, fu:

— Unde ti-e velocipedelu.

— L'am lasatu a casa la cortelu sê manance, cã-ci s'o fi ostenitu sêrmanulu.

* * *

Apoi ne-amu dusu cu toti la ospetari'a improvisata in pretoriu.

Pe candu ne apropiamu de pretoriu, nu observai nimica ceva mai estraordinariu, — inse dupa ce venii a casa, cetii din „Gazeta“, cã sér'a a fostu iluminatiune.

Inse apoi in ospetaria ne convinseramu toti, cã suntemu in orasiu mare. Dorere numai, cã convingerea asta ni-a venitu tardiu si numai la plata, candu tóte mancãrile si beuturile le platiramu mai scumpu, decãtu in cele mai de frunte orasie ale Europei.

Se intielege de sine, cã comitetulu arangiatoriu trebuiã sê intrevina numai decãtu si sê opréscã pe ospetariulu (adusu de dinsulu) de la acést'a apretuire binevoitória a mancariloru si beuturiloru sale.

Inse comitetulu arangiatoriu. . . .

Vórba sê fia!

* * *

Firesce, cã va mai urmã inca si in numerulu vitoriu!

Gur'a Satului.

Scrisorile lui Pacala câtra Tandala.

Frate de cruce!

Rentorcandu-me din caletori'a mea coa de mare insemnatate, adeca din caletori'a de la Siomcut'a, — alergai la Pesce, sê odihnescu si eu bataru câte-va díle.

Dar ce sê vediu? Bagséma asié mi-a fostu ur-sit'a, din veci dupa orinduiel'a lui — Pist'a. — Am fostu silitu sê grabescu la Beciu, sê vedu ce facu de — legatii nostri?

Dupa ce mi-am cumpãratu dictionariulu lui Bardosi, Catarigu si a societãtii academice, am plecatu.

Ajungandu in Beciu, nu sciam in cotro sê dau; in fine am cugetatu sê mergu la cabinetulu imperatescu, cã de acolo me voru sci in drept'a. — Dau de o strada, dau de alta, alergu indréptã, alergu in stang'a, da ba sê mai vedi. Siohan-siohanita nu am umblatu atãt'a, si totusi nu am aflatu pe nime cine sê me póta indireptã.

Acum ce sê fi facutu? Nici la cortelu nu sciam sê mergu, nici nu poteam sê aflu de — legatii.

Audu odata in apropierea mea vorbindu nescenemti: was kost, was kost. E tréba, cugetam eu, acum voi sci sê intrebú.

Me dusei la unulu de vindea brandia si i dîsei:

— Mei némtiule, was kost der Kaiser cabinetu?

Némtilu se mirã, apoi anumerã pe degete si mi-apuse, cã pe uliti'a „Milionu“

Acuma intrebam dupa uliti'a Milionu, dar toti mi-respondeau cu „nicu.“

— Intre draculu in voi — gandeam eu acestia vreu sê me pacalésca, dar si-oru gas'tu omulu.

Asié necesitu ce eram, éta pe cine mi-duce sórtea in cale? Pe Joska bátsi. — Te-am prinsu — dîsei câtra elu: — Nonorocu bunu, bade Pacala — mi dîse elu — da pe unde umblii?

— Am venitu sê vedu si sê audu, cã ce faceti pe aice? lucrati ceva, séu mancati pit'a lui Domnedieu (fragmentata de noi) numai in cinste?

— O Dómne, seraci de voi plebe! voi ru sciti apretiu indestulu trud'a nóstra! Apoi vino si vedi, me duou chiar la siedintia.

Ne puseramu pe o cocia faina cu scaune moi si mergeamu séu mai bine ne duceau caii la siedintia. — Candu am ajunsu acolo, Joska bátsi mi-dîse ca sê intru acolo unde merge si elu, acolo este locu destulu.

— Óre nu m'oru duduí afara? — lu-intrebai eu.

— Mai iute m'oru alungá pe mine decâtu pe Dta, nu te teme, cá dóra eu-su dá—legatu.

Avai Dómne, ce de omu erá acolo; da se sva-deau, da se impacau; toti vorbiá câte ceva, numai Joska bátsi tacea. Eu siedeam langa elu.

O data presedintele incepe a trage harangulu, apoi se facú tacere. Se uitá giuru impregiuru si candu ajunsu cu ochii la mine, se scolá de diumata-te, apoi aretandu cátra partea unde siedeam eu dí-se: Eintiu, zvei, drei, — hinaus, marsiu!

Vai Dómne, ce va fi gandeam. — Dar ce n'aib'a Joska bátsi se scóla si amaritu, ca ploiatu mi díse: sanatatea buna! pe mine me eliminara, acuma pociu merge la candu a fostu sê votediú me scósera afara, ast'a e fruptulu osteneloru mele. Sê fiu septemviru de voiu mai veni aice, ba nici deputatu nu vouu mai fi, (cá nici nu me voru mai alege,) atát'a sacrificiu nu póte pretinde natiunea de la mine. — Apoi se duse.

Acuma eu ce se fi facutu? Eram pe aci sê esu si eu dar am ganditu, cá cu un'a dóra nu me dau. Remasei dara si priviam cu fala in tóte partile. O data pe cine zarescu?

Pe Iváskovicu György, pe renumitulu. Alergai la elu si ca *romani* ne simtiamu fericiti intre atátia straini numai noi doi.

Me pusei dara langa elu si vorbiamu despre una alta.

Presedintele éra trase harangulu si éra se uitá impregiuru.

— Ce vréu nomtii acestia? — intrebai de ortaculu meu.

— D'apoi pe cei nici de o tréba i alunga afara. Intre aceste presedintele aratá cu degetulu spro partea unde eram noi, apoi incepú de nou: Eintiu, zvei, drei, — hinaus, marsiu!

Nefericitulu de Ivacicovicu Gyuri fu alun-gatu.

— Ce ti-e némtiulu dracului — gandeam — pe cáti *romani buni* mai aveamu, cari ni represinta, pe toti i alunga afara; acuma póte va veni rendulu pe mine.

— Asteptati voi numai, cu mine nu veti gatá asié iute, eu voiu spune ce am la anima, apoi me poteti scóte.

Am scosu dictionarele din busunariu si m'am apucatu a compune o vorbire, in care sê spunu ce nu oru potutu spune cei alungati.

Dupa ce am finitu, incepui a tusí, me starsei odata pe frunte, beui unu pocalu de apa, apoi scolandu-me, cu o fatia seriósa si sucindu un'a pe mustetie, tramiaei scire la presedinte cá voiu sê vorbescu.

„Domniloru!“ dísei dupa o pausa scurta. Inse presedintele mi-strigá: ist schon fertig, — morgen. Dupa aceste odata sarira toti insusu. Eu de frica, cá am sê me luptu cu atátia — du-te pe usia si nu me opríi pana la Pesce.

Cátu mai ingraba ti voiu scrie mai multe si pana atunci

remanu alu teu frate de cruce

Pacala.

TANDA si MANDA.

T. Mei frate, nu scii tu óre, ce cauza au avutu Naseudenii, de nu s'a dusa nici unulu dintre ei la adunarea din Siomecut'a.

M. Apoi pe semne erau ocupati cu parintele Moisilu, carele dóra chiar in diu'a aceea li-a facutu socotéla despre banii adunati pentru monumentulu lui Marianu.

T. Vórba sê fia! Parintele Moisilu nici cá viséza de asié ce va. Mi-se pare, cá Naseudenii au avutu alta cauza.

M. Aha! Acuma sciu! Chiar in diu'a aceea s'a intemplatu la ei alegerea deputatului; deci au trebuitu sê remana a casa *toti*, pentru cá nici unulu n'a voitu sê — aléga deputatu.

Déca-i curca ce se 'neurca.

Unu boieriu porunci tiganului seu, ca in diminéti'a viitória sê se scóle de diminéti'a si sê plece la venatu.

Tiganulu inse intardíá, si sculandu-se cátra amédi nu scia altmintrea sê se scape de bata'a care lu-acceptá din partea boierului, fara numai asié, cá luá pusc'a si puscá o curca in curte.

Boieriulu audíndu puscandu-se, esí si vediú ce a facutu tiganulu.

— Da mei tígane, ce ai facutu? lu-intrebá!

— Ce sê fiu facutu? am venatu, replicá tiganulu.

— Da nu vedi tu, cá ai puscatu o curca? díse éراس boieriulu?

La acésta díse tiganulu:

— Déca-i curca, ce se 'neurca in resaritul dioriloru in calea venatoriloru?!

Post'a Gurei Satului.

Dlui C. . . . Fói'a ti-s'a espedatu, cérca numai la posta. Salutare!

„Cine n'are“ invetiatura, nu fia mare in gura.

Dloru din R. De voru audí la ministeriu de locu ve cercuescu capetele séu ve facu pe toti — cancelaidineri.

„Du-me dómne.“ Duca-te bateru in luna, celu putinnu nu me vei mai torturá cu *opurile* Dtale.

„Eu mi voiu tiené promisiunea.“ Ba te rogu, fá astadata esceptiune. Decátu sê scrí astu-felu, mai bine — dormi.

Dai séu ba?

N. Dă-mi indata ce-ai luat de la Bund!
B. Ba io!

N. Apoi deca nu mi-le dai, io din resbunare mi-oiu luá din acele ce tu ai lasatu acolo!

Proprietariu, redactoru respundiatoriu si editoru: Iosifu Vulcanu.

Cu tipariulu lui Alexandru Kocsi in Pest'a. Piati'a Pesciloru Nr. 9.